

1. Les ma farby ako bundy para gánov, listy na vlhkú zem padajú

.

Oheň hon v kruhu starých mohy kánov, raz do roka sa tu schád
zajú.

Mali krídla, dnes už koľkí palice a nápev jasný a oči rozisk
rené

nemá každý, jak sa v básňach hovorí.

Ťažko je nosiť hlavu hore ako princí,

keď svoju jeseň klepe v starobinci.

2. Les ma farby ako bundy paragánov, sem-

tam už ťa zima pristaví.

V hlasnej vrave jeden zo starých pánov páli v ohni svoje pre
dstavy.

Mal vtedy plány a dnes zvyšky dlhu, čo syn mu nechal,

keď ši na cestu dlhá,

o takej sa vopred nikdy nevraví.

Rád lepil s vnučkou pávy z plastelíny.

Miesto nej mu chodia listy z Argentíny.

3. Les ma farby ako bundy paragánov, bolo leto aj bez lastoviči
ek.

Oheň kamarátstva starých mohykánov, to je roj životných iskr
ičiek.

V horách ma pravda celkom blízko do neba

a runda načína sa vždy napravo od seba,

s týmto všetkým by nemal hýbať čas.

V posledných chvíľach, keď oheň uhasína,

je dobré mať si na čo zaspomínať.